

Míjím past, co se právě na mě chystá,
po ní zbývá, jenom bysta jen část.
Míjím past, rychle musím ji sám získat,
někde musím jednou přistát.
Tohle břemeno strást já jí nenechám vzít,
a po zádech mi běhá mráz,
mě vždycky zmátne její klid.
Za svou mámou teď stokrát jsem se prokrad,
nás dělila hloubka rakve, ticho chrámů.
Dávám slib a zpívám polní chorál,
ten symbol má být hora.
Vstoupí na horu Říp, kde svět začínal,
jak prominula spoustu chyb,
mezi vrcholy skal, možná bude jí líp,
kým se nemám směle ptát
Kvůli ní už brána číhá, kvůli ní je v duši víra, kvůli nám se ř
íká máma, kvůli ní.
Kvůli ní se teď blýská, kvůli ní se tak stýská, kvůli nám naše
máma v růži spí.
Vstoupí na horu Říp, kde svět začínal,
jak prominula spoustu chyb,
mezi vrcholy skal, možná bude jí líp,
kým se nemám v těle bát
Kvůli ní už brána číhá, kvůli ní je v duši víra, kvůli nám se ř
íká máma, kvůli ní.
Kvůli ní se teď blýská, kvůli ní se tak stýská, kvůli nám naše
máma v růži spí.
Kvůli ní už brána číhá, kvůli ní je v duši víra, kvůli ní si ří
ká máma, kvůli ní.